

NỘI DUNG

Có bao giờ bạn nghĩ mình tình thật hơn sinh là mình tình đẹp như tất cả bạn không?

Nhưng mình tình ngây ngô, đôi thì mình nghĩ cả những cô cậu học trò mình làm, cả những sự rung động đâu đâu, cả những cái suy nghĩ còn non nớt chưa trưởng thành. Yêu là tình yêu, chắc hẳn mình chúng ta ai cũng trải qua mình tình thật, dù ngắn hay dài cũng đâu đâu làm trong ta nhũn u kết niềm. Vui có, buồn cũng có cho đến khi chia tay rồi, liệu bạn có còn nhớ về những mình tình đó không. Cái mình tình dai dẳng không có hậu kết, cái mình tình thu các bạn còn trao cho nhau những cái nhìn đầy yêu thương, len lút những vẻ không kém phần đôi thì mình nghĩ!

Tôi cũng vậy! Tôi cũng có mình tình của riêng tôi, mình tình tuy không như truyện cổ tích nhưng để tôi nhớ mãi về nó - về thanh xuân tôi đã gặp cả tôi, trong đó cậu ấy là mình tình không thể thiếu!

***

Buổi khai giảng sáng hôm nay, là mình tình buổi sớm mơn mởn thu và những vàng rơm khắp sân trường, tiếng bạn học sinh tung tăng trong tà áo mình tình trắng tinh khôi và những nụ cười hồn nhiên, vui tươi đến mức khiến mình tình vài chú ve còn sót lại của mùa hè phải giật mình, vội vã chi chít đàn xôn xao lên mình tình bạn tình ca chào ngày tươi trường! Sau buổi lễ chỉ vài phút để nghe những bài phát biểu của các bạn học sinh, của các thầy cô giáo, để biết là của thầy hi vọng trường kính mình tình, chúng tôi cuối cùng cũng đã được thả bóng bay lên bầu trời trong xanh li li mang theo những ước mơ, những hoài bão to lớn của chúng tôi bay thật cao, thật xa, rồi mình tình hút trên không trung vô tận.

Kết thúc buổi khai giảng đầy ý nghĩa, trang nghiêm nay, tôi cùng bạn bè thu dọn đồ đạc, riêng tôi còn phải thu dọn chỗ chõng ghế của lớp đem vào kho bạn tôi là người trực nhật hôm nay. Mình tình mình tôi đã phải ôm chõng ghế về để sắp xếp những bàn học mình tình sinh ngày, thật là quá sức tưởng tượng của mình tình cô gái bình thường như tôi. Không mình tình ai giúp đỡ bạn ai cũng đang tranh nhau chõng lên phòng học vì không thể chõng được cái nặng của mình tình thu lâu thêm được

BÀI ĐỀ THI SỐ 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

nà a. Có sân tròng vng lng , ch còn lác đác vài bn hc sinh khác cùng cnh ng nh
tôi,nhng ticc thay,tttc nhng bn y đ u là nam,và tôi chính là n sinh duy nh t i loay
hoay v i chng gh cao ngang đ u mình. Bng nhiên mtt gi ng nói tr m m c a mtt c u bn
nào đó vang lên sau lng tôi :

-Sao còn đây th cô bé,b không th y nng à!

Tôi gi t mình quay i thì th y mtt c u con trai nào l hoc, ng i mà tôi ch a tng g p cũng
đang có mtt chng gh bên tay ht nh tôi, nhng c u ta mang chng gh rtt nh nhàng. À mà
cũng đúng thôi,c u ta là con trai c mà,chng gh y có là vn đ gì đâu!

- Này,c u sao th ?

Câu h i ti p theo c a c u ta ctt ngang dòng suy nghĩ trong đ u tôi. Tôi không tr i,hay đúng
hn là tôi ch a k p suy nghĩ s tr i nh th nào thì c u ta v a ch vào chng gh c a tôi r i
ti p i :

- C u g p vn đ gì v i chng gh y phi không? Hay là nó nng quá? th thì đ mình
giúp mtt tay nhé, ch mình chút xíu nha!

Đt i, c u ta ôm chng gh c a c u ta ch y v i vào kho. Ch a đ y mtt phút, trong khi tôi còn
đang ng ngàng thì c u ta đã ch y ra đng tr c mtt tôi,tay v i i y chng gh tt tay tôi còn
không quên n n c i mang đ y nng khi n tôi lúng túng vô cùng. Tôi i thi đi theo sau c u
y không nói ti ng nào, hay đúng hn là tôi không bi t phi nói gì. Phi chẳng tôi còn đang say
b i n c i đ y nng c a c u ta lúc này! Ch nghĩ đ n đó thôi là tim tôi bng nhiên đ p m nh
hn mtt nh p. cái cm giác này là gì nh ,thtt khó hi u!

Thoáng mtt vài phút trôi qua, hai chúng tôi đã t i c a nhà kho, v a lúc đó ti ng trng báo vào
ti t hc vang lên, c tôi và c u ta đ u gi t mình. Tôi v i v ch y lên lp không quên nói :

- C m n!

Đi đ c vài b c tôi ngoái đ u l i thì th y c u ta nhìn tôi c i m t cách khó hi u! N c i hôm y c a c u làm tôi nh mĩ!!!

***

Nh ng ngày sau đó, m i th xung quanh tôi v n x y ra nh th ng l ,tôi v n đi h c đ u vào bu i sáng, v n g ng mình ch y “sô” cho nh ng bu i h c thêm c bu i chi u và t i. m i th xung quanh tôi đi n ra quá v i v i, khi n tôi đ n quên đi cái n c i đ y n ng c a c u y vào bu i sáng hôm y.

Cho t i m t hôm, vào gi ra ch i, tôi đang ng i t i ch nhìn nh ng ng i b n xung quanh c i đũa, nói chuy n và đang ph i suy nghĩ vài ba chuy n v n v thì tôi ch t b t g p n c i đ y n ng thân quen. Ph i r i, chính là n c i c a c u con trai đó! C u ta đi cùng m t vài ng i b n c a mình v a đi v a c i đũa vui v , n c i c a c u hôm nay sao đ p không thua kém gì hôm đó c u c i v i tôi! C u ta l t ngang qua tôi m t cách nhanh chóng. Nh m t ph n x t nhiên, tôi lao ra hành lang xem c u ta h c l p nào! À thì ra là l p 11/* , g n ngay l p c a tôi mà sao tôi không bi t nh . B ng nhiên tôi m m c i! l i m t l n n a, tìm tôi l i l c nh p vì n c i y!

K t hôm y, ngày nào tôi cũng c tình đi ngang qua l p c u y đ tìm ki m m t n c i thân quen, và c u lúc nào cũng v y, lúc nào cũng n n c i trên môi, n c i đ y n ng y khi n bao nhiêu trái tim c a các n sinh xung quanh c u ph i đ g c. Hình nh trong đó, có c tôi!

Cho đ n bây gi tôi m i đ ý, c u có r t nhi u v tình xung quanh. C m i l n c u đi đ n đâu thì y r ng đó nh b y ong v t . Qu th t, ngoài n c i đ y n ng y ra, c u còn có khuôn m t khá th sinh nhìn ki u hi n hi n y. Tôi đã b say n ng b i n c i c a c u m t r i!!! Ph i làm sao đây???

M t bu i sáng th sáu, tôi đ n phòng th vi n đ đ c sách, m n sách nh thói quen h ng tu n. Tôi đ o quanh các giá sách quen thu c đ tìm ra nh ng quy n sách m i hay, giúp ích cho vi c h c c a tôi r t nhi u. Ngoài ra, tôi còn tìm cho mình nh ng cu n truy n tranh, truy n c i

BÀI D THỊ S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

đôi giờ trí hay nhúng tấp truyên ngồn rớt hay, rớt bích cưa các nhà văn nôi tiếng vôi lóa tuôi húc trò chúng ta nhủ Nguyễn Nho t Ánh, Tô Hoài... Và rôi cuốn truyên tôi đang tìm kiếm cũng đã xuôt hiên trỏ c môt tôi, thỏ nhúng nó lôi nôm ở trên kớ sách trên cùng. Tuy đã dùng hôt sớ c đỏi vôi lên đỏi lỏi quyôn sách đó nhúng không thỏ nào lỏi đỏi c. Tôi đang thỏt vỏi ng thì bỏi ng có môt cánh tay cưa ai đó lỏi quyôn sách đó ra khỏ i kớ sách rôi đỏi xuôi ng trỏ c môt tôi kèm lỏi nói :

- Cỏi đang cỏi n cuốn này phỏi không?

Tôi giỏt mình quay lỏi. À! Thì ra là cỏi u ta.sao thỏ này, tìm tôi lỏi đỏi p nhanh môt rỏi, không khéo đỏi cỏi u lỏi biỏt thì xỏi u hỏ đỏi n chỏt môt!

Tôi lúng túng đỏi :

- À à, m... cỏi m ở n cỏi u nhẻ !

- Không có gì, là con trai thì phỏi biỏt giúp đỏi ngỏỏ i khác chỏ, nhỏt là vỏi nhúng cô gái đỏi thỏỏ ng nhỏ cỏi u nỏ a! -Cỏi u ta đỏi lỏi không quên khuyôn mãi thêm nỏ cỏi i đỏi y nỏ ng chỏt ngỏỏ i lỏi !

Giẻ chỏ! Đỏi thỏỏ ng sao, lỏi n đỏi u tiên có ngỏỏ i khen tôi nhỏ vỏi y đỏi y. Cỏi u ta nói thỏt hay nói đùa thỏ không biỏt nỏ a! Chỏ c là đùa rỏi!

Tôi vỏi tay lỏi quyôn sách tỏi cỏi u ta, lỏi y thỏ nhúng hỏ n lỏi giỏ trò trêu đùa, đỏi a quyôn sách lên cao đỏi tôi không thỏ nào lỏi đỏi c. Thì ra trông vỏi ngoài thỏ mà hỏ n ta cũng biỏt chỏ c ngỏỏ i khác nhỏ! Tôi cỏi gỏi ng nhón chân lên đỏi lỏi y lỏi quyôn sách lỏi y thỏ mà không đỏi c,hỏ n cao quá cỏi !

Tôi tỏi c mình làm môt nhủ khó chỏi u quay đi kiếm sách khác, bỏi môt cỏi u ta đang còn ngỏ ngác vỏi quyôn sách trên tay. Biỏt tôi giỏ n, cỏi u ta liỏ n chỏi y lên đỏi ng trỏỏ c môt tôi tỏi vỏi hỏi lỏi :

BÀI D THI S 16

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- " !cũ cho mình xin lỗi nha, mình chỉ muốn nhìn chút cho vui thôi mà!

Tôi gật đầu quyên sách rồi đi đến chiếc bàn quen thuộc của tôi để đọc nó, làm việc một vài ngày rồi tôi gặp bạn trong khi trái tim tôi đang đập rộn ràng. Nhìn cái mặt của bạn lúc xin lỗi nhìn thật dễ thương, đôi mắt ngơ ngàng của bạn lúc bạn cười với tôi thật đáng yêu!

Thật là bạn cũng tìm được một quyển sách khác cũng tình đi đến chỗ tôi ngồi và nhìn quyển sách. Tìm tôi đập rộn ràng nhưng bạn không quan tâm. Bạn nói :

- "Mình tên Minh, học lớp 11/* . Còn bạn tên gì thế nhỉ ?

- "Hỏi gì !!! – tôi đáp rồi khi mặt bạn cười mỉm cúi xuống sách.

- " !!!tên bạn hay nhỉ - Bạn nói kèm theo một nụ cười rồi nhìn tôi, khi tôi suýt đánh rơi quyển sách cầm trên tay. Tôi cười lúng túng :

- "À... ..!

Và mặt tôi nở nụ cười rạng rỡ vào mắt đã kết thúc cuộc trò chuyện ngắn ngủi của chúng tôi. Tôi nhanh chóng trả quyển sách rồi cười và chào bạn. Bạn cũng làm thế ! Xong, bạn cười lên song song với tôi, và cười và nói :

- "Mình làm bạn nhé !

Tôi chỉ kịp gật đầu rồi nhìn vào vị trí vì giáo viên đã vào.

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Gì ch, làm b n v i c u ! Tôi r t s ng sàng chàng trai à!!!

Tôi hôm đó, sau khi đã h c bài cũ và làm xong t t c các bài t p v nhà, tôi li n v l y chi c smartphone thân yêu c a mình đ online facebook. V a đăng nh p tài kho n vào, l p t c hi n ra tr c m t tôi là m t l i m i k t b n v i nickname VŨ HOÀNG MINH. Tôi tò mò li n xem trang cá nhân c a nickname đó. À! Thì ra là c u y. Tôi nhanh tay xác nh n l i m i y. Tôi c i th m, làm cách nào mà c u ta bi t nickname mình v y nh !!!

Sau khi tôi xác nh n l i m i, ch t nghe m t ti ng “ting” c a âm báo tin nh n. M ra xem thì th y :

- Chào c u
- Chào Minh. Tôi đáp l i.
- C u đang làm gì th ?
- Đang r nh r i và l t facebook thôi!
- C u ăn c m ch a?
- À mình ăn r i, còn c u?
- Mình cũng v y, haha!

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- .....

Có thể mỗi ngày, lúc nào rảnh rỗi là cậu ta đều nhìn tin cho tôi. Chúng tôi trò chuyện rất vui vẻ, cùng nhau tâm sự nhiều đi u. Dần dần, chúng tôi trở thành bạn thân lúc nào mà tôi không hay biết.

Trở lại cũng vậy, cậu mỗi giờ ra chơi là cậu ta đều chạy qua lớp tôi rồi tôi xuống canteen uống nước, hay thỉnh thoảng xuyên chơi ngang qua lớp tôi nhìn tôi và cười khi nhìn bạn con gái lớp tôi há mồm kinh ngạc. Sau giờ học, chúng nó chờ ng tôi rồi gặp nhau :

- Mày và anh chàng hotboy đó là gì của nhau mà có vẻ thân thiết quá vậy, tôi tao ghen tị à nha!

- Haha! Tôi tao là bạn thôi, có gì đâu mà ghen với chị tui thui! Tôi cười đáp lại chúng nó.

- Thôi đừng có gì u, bạn bè gì mà thân thiết ghê vậy, ngày nào cũng rủ nhau đi uống nước tâm sự các kiểu mà! Hay là mày thích nó h?hahaha... - Chúng nó nhìn chằm chằm vào tôi.

- Thôi kệ chúng mày muốn nghĩ sao thì nghĩ, tao ở đây, trở về.

Tôi vừa nói vừa đứng dậy ra về. Bạn tôi hôm nay thật cao và xanh, không giống như áng mây, vậy mà lòng tôi lại giống lên đường. Thật khó tin!!!

Phải chăng là đúng là tôi đang thích cậu. À mà không! Tôi đã thích cậu từ lâu rồi, tôi luôn đứng đầu tiên cậu cười với tôi dưới ánh nắng vàng kia rồi kia! Nhưng tôi biết phải làm gì bây giờ đây nhé! Tình yêu của cậu? Tôi không thể can đảm để làm điều đó. Tôi sợ, tôi sợ sẽ đánh mất tình bạn giữa tôi và cậu khi tôi nói ra tình cảm thật sự của mình. Tôi đang rất hoang mang, liệu rằng cậu cũng đang thích tôi chăng? Mà chắc không phải đâu nhé, tôi đâu đẹp xinh đẹp, giỏi giang đẹp có

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

thì cùng cậu là một đôi đôi c cậu ch! Ch c ch có tôi là đ n ph ng c u thôi, còn c u thì ch c cũng ch xem tôi nh m t ng i b n không h n không kém nh!

C u thì h ng ngày v n th , v n c i nói bên c nh tôi, v n hay bày trò ch c gh o tôi nh ng ch c có l c u không bao gi đ ý đ n đôi má ng h ng c a tôi lúc c u c i v i tôi đâu nh!

Yêu nh ng không nói ra đ c còn đau kh h n c vì c chia tay r i nh ng v n còn yêu. Cái c m giác gi u gi u di m di m e ng i khi v a nhìn th y đ i ph ng, trái tim nh v a nh y ra kh i l ng ng c. Ch c n đ ng g n nhau chút thôi, c m t mũi l i đ c lên. Thích c m giác đ c nhìn h c i, đ c h quan tâm m i ngày nh ng cũng bu n vì đó ch là s quan tâm c a nh ng ng i b n dành cho nhau. M i l n đi ch i v i nhau, tôi v i c u đ u ng i g n nhau đó nh ng tôi không cho phép b n thân th hi n tình c m, c th mà gi u mãi trong lòng. S c u bi t nh ng l i s c u không bi t. Không th trách c u không bi t tình c m c a mình, mà trách b n thân mình sao l i không đ can đ m đ nói ra lòng mình, nói ra t t c tình c m c a tôi dành cho c u, nó không ch đ n gi n là tình b n đâu chàng trai à!

Cu c s ng xung quanh v n c x y ra bình th ng nh th , ch là t ngày tôi bi t mình th t s thích c u, b u tr i b ng đ m a, trong lòng tôi đ y giông bão!

Tôi và c u h ng ngày v n đi cùng nhau đ n tr ng, cùng nhau t tr ng v nhà m c dù nhà chúng ta ng c đ ng nhau. Th nh ng c u v n s ng sàng vì đ đ c đi cùng tôi mà b thêm th i gian ra đ đi đ ng vòng. Hay th m chí nhi u hôm tôi không hi u bài, ch c n nghe tôi than th sao bài này khó quá, bài kia r c r i quá là c u ta s ng sàng b ra vài ti ng đ ng h đ gi ng l i th t rõ ràng, chi ti t cho tôi hi u. Tôi không hi u lý do c a nh ng hành đ ng đó c a c u, có ph i là c u cũng thích tôi chng? Hay là tôi l i ti p t c o t ng v trí c a mình n i c u?

Tôi và c u tính t i nay cũng đã quen nhau h n b n tháng r i nh! B n tháng k t ngày tôi g p đ c c u, b say b i n c i đ y n ng y; đã b n tháng r i tôi cùng c u làm b n, cùng c u đi ăn, đi u ng kh p n i, cùng c u tâm s nh ng bu n vui trong cu c s ng c a m i ng i. C u đ n tr thành ng i quan tr ng trong tôi, ch c n m t ngày không th y c u, lòng tôi l i b n ch n không yên. C u v n c th , v n c vui v v i m i ng i, c u v n có nhi u v tinh vây quanh, và tôi l i c m th y lo ng vì c mãi lo s m t ngày nào đó c u s thu c v m t ng i con gái khác, m t ng i con gái h n tôi v m i th!

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Ngày mười tháng hai! Ngày này là còn bốn ngày nữa là đến ngày lễ tình nhân valentine rồi. Vào ngày này, theo lệ thông thường thì các cặp tình nhân sẽ tặng cho nhau những món quà để mình chứng tỏ tình yêu của họ giành cho nhau. Còn đến với tôi, vào này thì nên làm gì bây giờ nhỉ? Tôi có nên chuẩn bị một món quà để tặng cho bạn không nhỉ? Nhưng mà lý do gì để tặng món quà này đây, không khéo là bạn ta sẽ biết hết tất cả tình cảm của mình một thôi....! Haizzz! Tôi phải nên làm gì bây giờ! Thôi thì cảm ơn bạn nhé, tôi sẽ tặng món quà này cho bạn vì một lý do nào đó mà tôi sẽ cho là hợp lý nhé!

Rồi ngày này cũng đến. Tôi hôm nay là một buổi tối có trăng, có gió và còn có cảm giác chút se lạnh. Thông thường sao trong lòng tôi lại nóng rực thế không biết? Tôi hỏi hợp cho bạn này thì chỉ có ghế đá quen thuộc tại công viên, nơi mà chúng tôi vẫn thường đi dạo mỗi lúc rảnh rỗi. Rồi năm phút, mười phút trôi qua mà bạn ta vẫn chưa đến, tôi bỗng nghĩ: “bạn ta có khi nào trở về không nhỉ? Hay là vào ngày này bạn ta có quá nhiều cuộc hẹn với những cô gái kia...”. Chẳng nghĩ đến đó thôi là tôi như muốn khóc!

Cũng đã gần ba mươi phút trôi qua, liệu nào bạn ta không đến thôi? Sao bạn ta lại mang đến cho tôi sự thất vọng đến như thế! Lau vội giọt nước mắt nóng hổi trên gò má, tôi quay ngoắt nhìn vào bên cạnh nhà thì chợt nghe thấy nói tiếp đến sau:

- Hẹn người ta ở đây mà sao lại đến như vậy về trước thôi?

Giờ nói thân quen này là của bạn, đích thực là của bạn rồi, cuộc hẹn thì bạn cũng đến, Bạn đã không làm cho tôi thất vọng! Tôi quay lại, gửi bạn món quà sau lưng nhìn bạn ta vội ánh mắt đầy sự trách móc, nói:

- Tôi tặng bạn bạn quá mà quên mất cuộc hẹn này rồi chứ?

- Làm sao mà quên được cuộc hẹn quan trọng này với bạn đến thế! Vậy là, tôi đến đây muốn cũng vì chuẩn bị cái này cho bạn thôi!

Bạn ta vội nói vội tắt nạt tôi, đưa cho tôi một cái hộp quà hình trái tim màu đỏ rực, và an ủi tôi quen thuộc nói:

- Tôi ng cậu, valentine vui vớ nhé mygirl!

- Cái gì mà mygirl ch, tôi là c a c u bao gi? - Tôi lúng túng đáp, vớ b i r i hi n rõ trên khuôn m t tôi...

- Thôi nào, tôi đã dành cho em m t món quà đ p nh th mà em không đ nh t ng i cho tôi món quà đang gi u sau l ng kia à?- c u ta v a li c nhìn phía sau l ng tôi v a nói. À mà c u ta đ i cách x ng hô v i tôi t lúc nào v y nh ?

- À, ...valentine vui vớ nhé Minh! -Tôi đ a c u ta món quà y và nói, không quên gi u đi ánh m t b i r i lúc này.

- Sao em i t ng socola cho tôi vào ngày valentine này nh , ph i chăng là em có ý gì v i tôi chăng?- c u ta m món quà ra và nói,kèm theo là m t n c i đ u không th ch u đ c!

Tôi im l ng, không tr i c u h i đó c a c u ta, hay đúng h n là tôi không bi t ph i tr i nh th nào. Minh bi t mình thích c u y t khi nào th nh , mình có nói cho ai khác bi t đâu c ch ! Không l bây gi mình ph i th a nh n là mình thích c u ta , nh th thì quê ch t đi m t! Nh ng mà ch ng ph i m c đích c a cu c h n này là đ t tình v i c u ta ? Nh ng suy nghĩ r i b i y c hi n lên trong đ u tôi, tôi ph i làm th nào bây gi ? Ch t Minh c t ngang dòng suy nghĩ c a tôi b ng câu nói:

- Đây, tôi ch gi n thôi, làm gì mà m t c u nghiêm tr ng th h ?- Minh v a gãi đ u v a nói, ngay c cách x ng hô cũng khác lúc này. Ch c là c u ta đùa th t r i, v y mà tôi c t ng...!

- Gi n chi k quá, valentine b n bè nh tôi và c u v n có th t ng quà cho nhau mà!- tôi v n n c i đ p i.

BÀI D THI S 16

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- Đúng rồi! đôi khi tình bạn còn lãng mạn hơn tình yêu mà, mãi là bạn tốt của nhau nha! Thôi chúng ta kiếm gì đó chơi đi rồi về, cũng hơi trễ rồi đó!

Vừa nói, cậu ta vừa kéo tôi đứng dậy. Tôi hôm đó, chúng tôi đã cùng nhau chơi game các trò chơi có trong công viên. Chúng tôi nhìn nhau cười vui vẻ, thì là bạn cũng tốt, thôi nhỡ lòng tôi lại có chút không vui!!!

Kể từ hôm đó, Minh dường như dành cho tôi một ánh mắt khác, đó không phải là ánh mắt mà Minh hay dành cho tôi như mọi khi. Có chút gì đó khác thường, dăm chiêu hồn, m áp hồn, và hình như có một chút âu yếm hơn thì phải! Đó là do tôi nghĩ vậy! Cậu tôi cũng vậy nữa, tôi cũng hay lén nhìn Minh, lén nhìn cậu cười ngây ngô, lúc ấy trông cậu thật đẹp.

Chợt tôi nhận ra giữa chúng tôi dường như có gì đó ngập ngừng ngập ngừng và có đôi chút không thoải mái, thì thoạt nhìn ta vẫn bắt gặp nhau như những ánh mắt biết rồi rồi lúng ta lúng túng nhìn sang một câu chuyện khác. Cậu tôi và Minh dường như nhận ra điều đó, nhưng tôi không biết được lí do là gì nữa? Phải chăng là Minh....

Tôi cũng ngập ngừng xua tan đi những suy nghĩ vẫn vậy để tập trung vào chuyện học hành, dẫu này tôi sao nhãng quá rồi!

Rồi sau đó, tôi tập trung vào bài vở, học hành. Tôi và Minh ít gặp nhau hơn, dường như là cả tuần nay tôi và cậu đã không gặp nhau. Cậu hai chúng tôi dường như nhận ra việc học của mình mà không quan tâm, để ý đến sự hiện diện của nhau trong cuộc sống dù là gặp Minh chỉ cách lớp tôi 5 căn phòng, hay nhà tôi và nhà cậu cũng chỉ cách nhau vài cây số.

Chúng tôi cố tránh mắt nhau vài tuần như thế. Không lí do, không ngại gì thích. Cậu ngơ mẩn quan tâm không tên của chúng tôi sẽ kết thúc như thế, mãi cho tới một hôm...

Chiều hôm ấy, bỗng Minh nhận tin hẹn gặp tôi tại một quán cà phê sách ngay giữa trung tâm thành phố. Được được tin nhận của Minh, trong lòng tôi lại vui lên như u cảm giác khó khăn, vừa vui

mình, rồi vì a hoang mang...!

Đúng giờ hẹn, tôi đến cửa tiệm Minh đã nói. Vì a bước chân vào quán, sau khi vén mái tóc thơm mát bởi cơn mưa bất chợt, tôi đã thấy Minh đến từ lúc nào, và Minh cũng đã gọi trình cho tôi một cốc cappuchino ấm nóng. Minh rất chu đáo, cậu ấy biết tôi luôn là người đứng giờ, còn cậu luôn là người đi trình giờ hẹn mấy phút để tìm cho chúng tôi chỗ ngồi đẹp, để kêu trình cho tôi thức uống tôi thích, và cậu không muốn để tôi phải chờ đợi, bởi cậu cũng biết là tôi rất ghét đợi chờ!

Tôi ngồi xuống ghế để đi đến cậu, im lặng nhìn thẳng vào đôi mắt tinh anh của Minh, chờ đợi. Đã bao lâu rồi nhỉ? Đã bao lâu rồi chúng tôi không còn những buổi chiều cùng nhau thưởng thức những cốc cappuchino ấm nóng trong một căn phòng đầy sách và để biết hẳn là cùng nhìn ngắm những cơn mưa bất chợt như này nữa nhé! Bất chợt Minh lên tiếng sau những phút im lặng khó chịu.

- Hôm nay, cậu có thích mưa không?

- À ... có!

- Ồ, mình cũng vậy!

- Tại sao? Thấy ngày thì hôm nay thấy bạn con trai như các cậu ít có ai thích mưa à!- Tôi hỏi Minh kèm theo một lời nói đùa xóa tan đi cái không khí căng thẳng của chúng tôi.

- Đúng! Con trai thấy ngày thì ít thấy thích mưa, nhưng mình thì khác, mình yêu mưa bởi nó gọi cho con người ta cảm giác man mác buồn, giúp gọi lại những hoài niệm xưa cũ, và trên hết khi đi dưới mưa không ai biết mình đang khóc!- Minh nói với khuôn mặt hơi buồn.

Minh mà cũng có những lúc tâm trạng thế nào? Hóa ra, đằng sau những nụ cười kia là một cậu

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

con trai mang nhiếu tâm sến trong lòng mà chĩa mắt lên Minh kêu tôi nghe! Nhưng thầy Minh hôm nay có điếu gì đó khác khác, tôi hỏi:

- Có chuyện gì à, kêu Hường nghe đi!

- Hường này, cậu có biết không, nhìn cậu rất giống mẹ tôi nhưng quen từ đây cậu a mình. Minh Hường là tên cô ấy! Cậu giống cô ấy từ những điếu như nét nét, đôi mắt biết cười, nụ cười thoải mái, tự nhiên và cậu những thói quen, thích.

- Thì thì sao? Cô ấy là gì cậu a cậu? – Tôi hỏi, giọng hỏi run.

- Cậu ấy là người mà mình đã từng theo đuổi rất lâu!

Tim tôi thút thít, giọng run lên bần bần:

- Thì bây giờ cậu ấy đang ở đâu?

Minh cười nhếch, đưa ánh nhìn ra đường phố xa xăm, trả lời:

- Đi rồi.

- Đi đâu?

- Xa lắm, nơi mà dù có muốn cũng không bao giờ có thể quay lại được. Nơi mà có người gọi là thiên đường, có người gọi là địa ngục.. hay chung quy lại, nơi đó là cậu a cõi chết!

BÀI D THI S 16

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- Mình... mình xin lỗi! Mình không có ý nhắc lại chuyện buồn của cậu!-tôi lúng túng vô cùng.

- Không có gì, cậu có lỗi gì đâu cả chứ, dù sao thì đó cũng là sự thật- mất sự thật đau lòng!

- Chắc là cậu đau lòng lắm nhỉ?

- Tất nhiên rồi! Mình đau, đau lắm, đau đến nỗi chẳng muốn đi theo cậu nữa!

- Cậu nói cái gì thế chứ!

- Cậu làm sao mà hiểu được. Cậu biết không, Minh Hoàng là người đầu tiên khiến trái tim mình mở cửa cho bạn bè và người khác, bởi ánh mắt... Bởi lâu nay, tôi luôn cố gắng kiếm tìm một người giống hệt cậu nữa, giống tôi như một người bạn...

- Và đó là mình sao?

- Đúng thế! Ngay từ lúc chúng ta gặp nhau dưới sân trường, ngay từ ánh mắt đầu tiên cậu nhìn mình, bao nhiêu cảm xúc, hoài niệm, kỉ niệm xưa cũ của Hoàng lại ùa về trong tâm trí mình. Và mình biết, mình không thể bỏ lỡ cơ hội được gặp cậu như bên ánh mắt này, bạn bè và người khác mà tôi nhìn thấy đầu tiên là của cậu dành cho Minh Hoàng chứ không phải cho tôi. Tất cả đều chỉ là giả dối, là giả dối thôi sao!!!

Mất tôi thì sao nhỉ. Gì cả chứ! Mình chỉ xem tôi như hiện thân của cô gái Minh Hoàng gì đó thôi phải không? Cậu chỉ xem tôi như người thay thế cho một bóng hình đã khuất thôi? Sao Minh lại có thể đi xa với tôi như vậy chứ? Vì là bạn lâu nay, nên ánh mắt trìu mến, nhìn người khác với tình cảm mà tôi nhìn thấy đầu tiên là của cậu dành cho Minh Hoàng chứ không phải cho tôi. Tất cả đều chỉ là giả dối, là giả dối thôi sao!!!

Tôi bắt đầu hai tay vào nhau, gõ gõ cho đôi vai khựng lại, gõ gõ cho những giọt nước mắt không rơi xuống trên gò má, trừ là Minh :

- Xin là cô, mình là Lan Hoàng, mình là mình chỉ không phải là Minh Hoàng của cô. Cô đừng xem mình là người thay thế cho cô ấy nhé. Mình đau lắm, đau lắm cô biết không? Mình biết, mình thích cô, thích nhiều lắm nhưng cô không thể lấy nó ra đùa giỡn nhé. Nhưng cô có công bằng chút nào cho mình không hả. Mình cho cô thì gian để suy nghĩ nhưng gì mình nói, cô hãy thật táo bạo đi biết chưa hả ???

Tôi nói hết vào mắt Minh, rồi chỉ về phía quán, không để cho Minh kịp thở và những giọt nước mắt đang chờ trào ra khỏi khóe mắt. Những giọt nước mắt nóng hôi hổi, mơn mơn lăn dài xuống hai gò má. Tim tôi đau đến quặng thét lên. Tôi lao đi đến trái mua, để xem là cô nói có đúng không, rồi khi đi đến trái mua không ai biết đến cô mình đang khóc!

Và đúng rồi cô à, ngoài phố kia bao nhiêu con người đang hối hả chạy đua với cơn mưa nặng hạt, chỉ có ai rảnh rỗi đâu mà đi quan tâm tới những giọt nước mắt đang hòa lẫn giữa cơn mưa của mắt cô gái ngu ngốc đang đứng mình trong nỗi đau tuyệt vọng. Cô ta thật tình ? Không đúng! Nỗi đau mà cô ta đang chịu đựng còn hơn cả những người thật tình như. Trái tim tôi nhói về phía anh, người yêu tôi mà tôi trao anh, anh không thể cảm nhận hay sao? Tôi sao anh chỉ xem tôi là người thay thế cho cô ấy chứ. Nhưng tôi yêu ghen tị với Minh Hoàng, tuy đã mắt đi nhưng vẫn có thể mang theo cả yêu thương của Minh, mang đi theo theo mà chắc hẳn tôi sẽ không bao giờ có được! Trái mua như trút nước cũng không làm hết nỗi đau âm ỉ trong lòng tôi. Nước mưa hòa cũng những giọt nước của tôi vẫn tan trên cơn mưa trơ trọi. Tôi bắt đầu thấy rất buồn người, ôm người rồi mà khóc mất hồn hết. Tôi là bắt đầu khóc. Khóc òa trong mưa. Khóc đến khi chỉ còn sự im lặng nào đó, để nghĩ về anh!

Trở về nhà buồn chút sự im lặng còn lại, tôi không muốn phải kể sự gì về gia đình tôi phải lo lắng. Cơn mưa kéo dài không ngừng nghỉ, mưa như chính trong lòng tôi để rồi. Bão lòng! Tôi cố gắng không cho giọt nước của mình rơi thêm một giọt nữa, tôi tự dằn lòng phải mạnh mẽ, yêu cầu đi để ai xem, yêu cầu đi để anh thương hại ? Đó là điều tôi phải cố gắng không để xảy ra được. Tôi là người không, người chưa chắc không thể được!

Những ngày sau đó là chuỗi những ngày đau khổ nhất của tôi từ xưa đến nay. Đó là những ngày sống với nỗi đau ghim mình từng ngày, từng giờ. Là những ngày như mắt người mà không thể

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

gặp, không thể nói chuyện với người đó. Là những chuỗi ngày cả hai lướt qua nhau như chèo a hèo quen biết, như một người đi đường hoàn toàn xa lạ!

Đó là khoảng thời gian một tháng! Đúng một tháng tôi bị giày vò bên thân mình vì anh. Tôi yêu anh. Những có tình yêu ấy chèo a để lên để tôi có thể vì anh, chấp nhận ở bên cạnh anh để thay thế cho một bóng hình đã khuất. Thế là tôi và anh đã có một cuộc hẹn! Cuộc hẹn này, tôi nghĩ nó sẽ mang đến cho chúng tôi những quyết định đúng với mối quan hệ chèo a chúng tôi để cả hai sẽ không đau sau này!

Vào quán cà phê ấy, vào là cuộc hẹn đó, tôi ngồi đợi đi đến, thế những không khí xung quanh có vẻ nặng nề, trông buồn đến nỗi thấy thẫn thờ. Cũng đúng thôi, làm sao mà vui cho được!

Cười im lặng, tôi đành phải lên tiếng trước:

- Minh này, anh có biết không? Tôi thật sự thích anh, à mà không, tôi thật sự rất yêu anh!

- Tôi cũng vậy!

- Là gì đấy! Anh không hề yêu tôi, anh thích cũng không có. Anh chỉ yêu cô ấy thôi.- tôi chua chát trả lời Minh.

- Tôi cũng đã từng nghĩ vậy. Tôi ngày cô ấy ra đi, tôi nghĩ mình không thể yêu thêm một ai để quên anh, cho đến khi gặp anh. Quả thật lúc đó tôi luôn cố gắng tìm kiếm một bóng hình đã mất trong anh. Những tôi đã thất bại, anh quả là rất giỏi trong công việc và những có một điểu hoàn toàn khác biệt giữa Lan Hương và Minh Hương, đó là hai anh mang hai trái tim hoàn toàn khác nhau- đó là một sự khác biệt lớn khiến tôi nhận ra mình đã hoàn toàn sai lầm, sai lầm bởi tôi luôn xem anh là người thay thế cho cô ấy, và tôi cũng chấp nhận ra, rằng tôi đã yêu anh từ lúc nào mà tôi biết! Chắc anh sẽ không tin những lời này anh mà anh nói anh yêu mình chắc anh cũng biết, anh yêu ai đó thật lòng rồi sẽ biết, biết vì anh rất rõ anh tình yêu chính là anh nhé. Nhưng là anh là tuồng anh bên mình, khi yêu, sẽ luôn bị nó giày vò từng phút, từng giây. Những ngày qua anh giận mình, ghét mình, không gặp mình hay thậm chí thoả nguyện ta biết gặp anh

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

ình, cậu chưa từng trải qua mình như người đi đường. Lúc đó mình đau lắm, như lắm như người bạn của cậu, giờ người nói của cậu như người không thể làm gì được, bắt tôi nhìn cậu đau đến khóc đến mất, lúc đó tôi chỉ muốn ôm cậu mà thôi, chỉ có ở bên cậu, che chắn cho cậu. Thế nhưng tôi không thể can đảm để làm được đó, sợ cậu nhìn thấy mình cậu sẽ lại đau hơn thôi! Hôm nay, cậu tha thứ cho mình nhé, đừng giận mình nữa, đừng để trái tim của chúng ta đau thêm từng phút từng giây nào nữa nhé, được không?

Minh đến bên tôi từ lúc nào, cảm đôi bàn tay run run vì bắt gặp khi nhìn tôi thoáng giật mình, ngập úng trong nỗi đau nghẹn ngào :

- Cậu... cậu nói có thật không?

- Tôi đang rất nghiêm túc.

Quả thật, nhìn vẻ mặt hối hận của cậu, tôi biết cậu đang rất nghiêm túc, thật lòng. Thế nhưng trong lòng tôi lại xuất hiện nhiều mâu thuẫn khác nhau khiến lòng tôi bồn bồn vô cùng :

- Cậu cho mình thời gian suy nghĩ được không?

- Bao lâu?

- Sau khi tôi được cậu cho về nhà!

Minh không nói, chỉ默默 c. Đã bao lâu rồi tôi không được nhìn thấy nụ cười này rồi, tôi cũng chẳng nhận ra, chỉ biết rằng người bạn của anh lúc này đã đánh thức trái tim tôi, đánh thức tình yêu tôi dành cho anh bấy lâu nay. Và tôi đã có câu trả lời cho anh rồi!

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Trên đường về nhà, chúng tôi im lặng. Có lẽ Minh đang hỏi hỏi chuyện câu trả lời tôi! Buổi trưa hôm nay xanh lè, có ánh nắng vàng len lỏi qua từng kẽ lá, thốt đớp, đớp tã ngày tôi và anh gặp nhau vậy!

Thốt đã tôi trở về ngõ nhà tôi, tôi xuống xe, về nhà đôn đi vào nhà luôn. Minh hỏi hỏi kéo tay tôi hỏi :

-                    Này này, cậu đôn nh cậu nh vậy mà vào nhà à!

-                    Ch sao nã, đây làm gì?

-                    Th cậu quên đi u cậu nói lúc này rồi hả ?

-                    ! Quên rồi.

-                    ! Cậu... cậu thốt quá đáng!

Tôi chỉ về trêu Minh một chút thôi nh nh không ng Minh hỏi bi u hi n về một nh vậy, trông thốt buồn cười, đáng yêu!

-                    Thôi đôn c rồi, ngày mai cậu đôn đón tôi đi học nhé!

Nói đôn, tôi kiêng chân hôn lên má anh rồi về ch y vào nhà không quên ngoái hỏi nói câu cuối cùng:

-                    Nh đúng gì đ y. Nha ANH!

Minh nọ nọ cớ gì lờng lờ, quay lờng ra vờ, vờ a đi vờ a huýt sáo trông mõi vui làm sao! Trông bóng dáng anh thọt đờp vô cùng!

Tôi quay trở về phòng, suy nghĩ. Tôi không biết tôi đã quyệt đờnh đúng hay sai nhõng tôi tin vào số mách bõo cõa con tim mình, rõng yêu anh là đúng!

Nõu coi đời ngõõõ là mọt bõn nhõc thì tuõì thanh xuân chính là phõn đờp khúc vờ ì nhõng nõt nhõc trong trõo, rõc rõ nhõt. Nó đờng lờ ì trong lòng mõi ngõõõ ì nhõ nhõng giõtt café cuõ ì cùng nõ ì đấ cõc mãi chõng tan. Đờ ì ngõõõ ì ngõ ì ì m và thanh xuân thì chõng bao lâu, nhõt là tuõì thanh xuân cõa mọt ngõõõ ì con gái- nhõ mọt bông hoa rõc rõ nhõng sõ chõng lờ ì tàn. Bõ ì vờ y, khi còn trõ, ta hã dãm sõng, dãm yêu hõt mình. Mọt tuõì trõ trong veo, thuõn khiõtt vờ ì nhõng thõ tình cõm chõ có thõ đờn mọt lờn trong đờ ì, tõtt cõ nhõng lờn sau đõ đờu sõ chõ là bõn sao không hoàn hõo cõa tuõì trõ õy. Và đõ cũng là mọt tuõì trõ vờ ì đờy nhõng chõng gai đờ sau nhõng lờn vờp ngã ta trõ ñên trõõng thành hõn, mõnh mõ hõn đờ dung cõm hõn mà yêu nhiõu hõn. Tình yêu tôi dành cho anh cũng vờ y tình yêu đờu đờ ì õy giõng nhõ ì ñõ đờu đờõ cõm thõ quõ khõ mõi chín. Chua chua, chát chát, nhõng không kiõm đờõc, võn muõn nõm thêm mọt lờn nõa. Trong quõ khõ chát xanh õy, nõ cõõ ì ngõc nghõch, ngõtt ngào, chõa đờy nõng cõa anh, tình đờu thõ ngây, trong sáng cõa em lờng lờ nõy mõm!

Tình yêu tuõì hõc trò quõ là mọt võn thõ hay, mọt khúc ca ngõtt ngào, mọt quãng đờ ì xanh mõõtt... mà chúng ta không đõ gì tìm đờõc. Nõu ai đõ đã gõp đờõc nhau đõõ ì màu áo sãn trõõng, hã trãn trõng nó bõ ì khi ta trõõng thành, sõ yêu bõng mọt trái tim suy tõ, sõ chõng thõ nào tìm lờ ì đõõc cõm giác trong sáng, ngây thõ õy nõa!

Cõm õn anh đã đờn bên em, khiõn cho tuõì trõ cõa em vì có anh mà trõ ñên kì đờu, thanh xuân cõa em nhõ có anh mà bõng trõ ñên tõõ ì đờp lờ thõõng. Cõm õn anh đã xuõtt hiõn trong cuõc đờ ì em, cõm õn nõ cõõ ì cõa anh đã mang đờn cho em nhõng rung đờng đờ ì thõtt đờp. Cõm õn anh! Cõm õn nõ cõõ ì cõa thanh xuân õy!

TÁI BÚT: Tôi không hi võng anh đờ c đõõc nhõng ì ì này, không hi võng anh sõ hiõu ì ì nhõn nhõ cõa tôi trong đõ. Nhõng tôi chõ muõn anh biõtt rõng, đờng mãi xem tôi là ngõõ ì thay thõ cõ õy nhõ thõ, đờu đõ có thõ làm ñõn thõõng sãn sõ c mọt tâm hõn, mọt trái tim cõa cô gái mõi tuõ ì mõõ ì sấu!

BÀI D THI S 16

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Chi u m a, ngày 5 tháng 11 năm 2017.